

1 Koji su uvjeti za dobivanje razvoda?

Razvod se temelji na sudskoj odluci protiv koje nije dopuštena žalba (članak 1438. i dalje Građanskog zakona (*Αστικός Κώδικας*)).

Postoje dvije vrste postupaka razvoda.

U postupku sporazumnog razvoda braka (*συμβαίητικό διαζύγιο*) bračni drugovi pristaju na prestanak svojeg braka na temelju pisanog sporazuma koji potpisuju oni i njihovi odvjetnici, ili samo njihovi odvjetnici ako imaju punomoć postupati u njihovo ime. Par je morao biti u braku najmanje šest mjeseci. Ako nema maloljetne djece, brak se razvodi izvan suda, odnosno dovoljno je sklapanje prethodno navedenog sporazuma. Međutim, ako postoje maloljetna djeca, sporazum mora biti popraćen dodatnim pisanim sporazumom između bračnih drugova u kojem su uređena pitanja skrbništva nad djecom i odnosa s djecom. Svi se ti sporazumi podnose sucu pojedincu u prvom stupnju (*Μονομελής Πρωτοδικείο*), koji potvrđuje sporazume i proglašava brak razvedenim u izvanparničnom postupku.

U slučaju bračnog spora (*διαζύγιο κατ' αντιδικία*) jedan od bračnih drugova podnosi tužbu za razvod braka sucu pojedincu u prvom stupnju navodeći osnove za trajno poremećene bračne odnose ili takve tužbe podnose oba bračna druga zasebno.

2 Koji su razlozi razvoda?

U slučaju bračnog spora sljedeće su osnove za razvod braka (članak 1439. Građanskog zakona).

Bračni odnosi toliko su poremećeni krivnjom tuženika ili obaju bračnih drugova da nema osnove vjerovati da bi tužitelj mogao nastaviti bračnu vezu. Tuženik bi mogao pokušati pobiti pretpostavku poremećenih bračnih odnosa u slučaju bigamije, preljuba, napuštanja tužitelja, pokušaja tuženika da okonča tužiteljev život ili nasilja u obitelji koje je počinio tuženik protiv tužitelja.

Ako su bračni drugovi neprekidno rastavljeni najmanje dvije godine, to je pretpostavka poremećenih bračnih odnosa koju nije moguće pobiti i moguće je tražiti razvod čak i ako su bračni odnosi poremećeni krivnjom tužitelja.

Ako je jedan od bračnih drugova proglašen nestalim te se pretpostavlja da je mrtav, drugi bračni drugi može podnijeti tužbu za razvod braka.

3 Koje su pravne posljedice razvoda s obzirom na:

3.1 osobne odnose između supružnika (npr. prezime)

Ako je brak prestao razvodom, bračni drugovi više nisu obvezni zajedno živjeti i donositi zajedničke odluke. Bračni drugovi koji su prihvatili prezime svojeg bračnog druga u načelu vraćaju svoje prezime, osim ako žele zadržati prezime bračnog druga jer su pod tim prezimenom stekli poslovni ili umjetnički ugled. Sve odgovornosti bračnih drugova za izvršavanje zajedničkih obveza prestaju. Nestaje situacija bigamije kao prepreka braku. Ako su za trajanja braka obustavljeni rokovi u pogledu potraživanja jednog bračnog druga u odnosu na drugog, ta obustava sada prestaje. Razvodom ne prestaje tazbinski odnos između krvnih srodnika jednog bračnog druga i krvnih srodnika drugog bračnog druga.

3.2 podjelu imovine supružnika

U slučaju razvoda svaki od bračnih drugova ima pravo na pokretnu imovinu koja mu pripada ili za koju se pretpostavlja da mu pripada ako su je upotrebljavala oba bračna druga ili samo drugi bračni dug, pod uvjetom da drugi bračni drug ne ospori tu pretpostavku. To je tako čak i ako bi se taj predmet mogao smatrati nužnim drugom bračnom drugu. Ako bračni drug koji posjeduje predmet odbije taj predmet predati njegovu vlasniku, vlasnik može pokrenuti postupak *in rem*, imovinski postupak ili postupak na temelju zakona o obveznim odnosima. Nakon prestanka braka bračni drug koji je vlasnik obiteljskog doma može pokrenuti postupak *in rem* ili postupak u skladu sa zakonom o obveznim odnosima protiv bračnog druga koji se koristi tim domom. Zajedničko vlasništvo prestaje razvodom i svaki od bračnih drugova dobiva ono na što ima pravo u skladu s pravilima o zajedničkom vlasništvu i podjeli zajedničke imovine. Ako je stavku imovine jedan od bračnih drugova stekao u braku, drugi bračni drug ima pravo na udio u toj imovini.

3.3 maloljetnu djecu supružnika

Kada brak prestaje razvodom, sud može odlučiti da će se roditeljska odgovornost ostvarivati na jedan od sljedećih načina:

- (a) može dodijeliti roditeljsku odgovornost ili skrbništvo jednom od roditelja;
- (b) može dodijeliti zajedničku roditeljsku odgovornost ili skrbništvo dvama roditeljima;
- (c) može podijeliti roditeljsku odgovornost između roditelja; ili
- (d) može dodijeliti roditeljsku odgovornost trećoj osobi.

Razvedeni roditelji i dalje imaju obvezu uzdržavati maloljetnu djecu i djecu koja nemaju prihoda od vlastitog rada ili vlastite imovine ili čiji vlastiti prihod nije dovoljan da bi se mogli uzdržavati. Tu obvezu dijele roditelji ili, u slučaju spora, o podjeli odlučuje sud.

3.4 obvezu plaćanja naknade za uzdržavanje drugom supružniku?

Kada brak prestaje razvodom, bivši bračni drug koji se ne može uzdržavati vlastitim prihodom ili imovinom ima pravo tražiti uzdržavanje od drugog bračnog druga u sljedećim slučajevima:

ako je u trenutku razvoda proglašeno da je dob ili zdravstveno stanje bračnog druga koji podnosi zahtjev takvo da se od njega ne može tražiti da se počne ili nastavi baviti odgovarajućim zanimanjem da bi se mogao uzdržavati;

ako bračni drug koji podnosi žalbu mora brinuti o maloljetniku i zbog toga se ne može baviti odgovarajućim zanimanjem;

ako bračni drug koji podnosi zahtjev ne može pronaći odgovarajući posao ili mu je potrebno stručno usavršavanje; u bilo kojem od tih slučajeva pravo ne traje duže od tri godine od trenutka proglašenja razvoda ili

u svakom slučaju u kojem je dodjela uzdržavanja u trenutku proglašenja razvoda nužna na opravdanoj osnovi.

Uzdržavanje se može uskratiti ako za to postoji dobar razlog, posebno ako je brak trajao kratko ili ako je bračni drug koji bi mogao imati pravo na uzdržavanje kriv za razvod ili je namjerno prouzročio svoje loše imovinsko stanje. Pravo na uzdržavanje prestaje ako nositelj prava sklopi novi brak ili počne zajednički suživot. Pravo na uzdržavanje ne prestaje u slučaju smrti bračnog druga koji je dužan plaćati uzdržavanje. Međutim, ono prestaje u slučaju smrti osobe koja ima pravo primati uzdržavanje, osim ako se pravo odnosi na prošlo razdoblje ili u trenutku smrti postoje neplaćeni iznosi.

4 Što pravni pojam „zakonska rastava” znači u praksi?

5 Koji su uvjeti za zakonsku rastavu?

6 Koje su pravne posljedice zakonske rastave?

7 Što izraz „poništenje braka” znači u praksi?

Poništaj braka znači da je zbog neke nepravilnosti sudskom presudom poništen brak koji je proizvodio pravne učinke i zato prestaje važiti. Jedino se djeca rođena u poništenom braku smatraju djecom rođenom u braku. Pravila o poništavanju poništivog akta primjenjuju se i na poništavanje poništivog ili ništavog braka (članak 1372. i dalje Građanskog zakona).

8 Koji su uvjeti za poništenje braka?

Brak se može poništiti na osnovi toga da nije ispunjena jedna od pozitivnih pretpostavki za brak ili da je postojala neka apsolutna prepreka ili da je brak poništiv zbog pogreške ili prisile.

pozitivna pretpostavka nije ispunjena ako bračni drugovi nisu osobno izrekli svoje izjave ili su one uvjetne ili se na njih primjenjuje neki vremenski rok; ako su bračni drugovi maloljetni i sud nije odobrio brak; ako jedan od bračnih drugova ima skrbnika kojeg je imenovao sud i koji nije dao suglasnost za brak, a odobrenje nije dobiveno od suda; ili ako bilo tko od njih u trenutku sklapanja braka nije svjestan što čini ili ne može razumno razmišljati zbog psihičke bolesti. Apsolutna prepreka postoji ako su bračni drugovi u krvnom srodstvu u ravnoj uzlaznoj ili silaznoj lozi, bez ograničenja stupnja, ili u pobočnoj lozi do četvrtog stupnja; ako su u tazbinskom srodstvu u ravnoj ulaznoj ili silaznoj lozi, bez ograničenja stupnja ili pobočno, do trećeg stupnja; ili u slučaju bigamije ili posvojenja.

Ništavost se ispravlja nakon sklapanja braka ako bračni drugovi potpuno i slobodno pristanu na brak; ako sud maloljetnicima koji nisu imali dopuštenje sklopiti brak dopusti sklapanje braka; ako maloljetnik kojem nije bilo dopušteno sklapanje braka postane punoljetan i potvrdi brak; ako diskvalificirani bračni drug postane kvalificiran i potvrdi brak; ako skrbnik, sud ili bračni drug koji je bio diskvalificiran i postao kvalificiran potvrdi brak; ili ako osoba koja je djelovala zbog pogreške ili prisile potvrdi brak nakon uklanjanja pogreške ili prisile. Brak ne postoji ako nije podnesena izjava o braku pred gradonačelnikom i svjedocima, u slučaju građanskog braka, ili, u slučaju crkvenog braka, ako brak nije sklopljen pred svećenikom istočne pravoslavne crkve ili pred svećenikom neke druge vjere koja je priznata u Grčkoj. U tom slučaju brak ne proizvodi pravne učinke i svatko tko ima pravni interes za to pitanje može zatražiti izjavu o nepostojanju braka.

9 Koje su pravne posljedice poništenja braka?

U načelu se učinci braka poništavaju retroaktivno. To se primjenjuje na sve osobne, obiteljske i imovinske odnose između stranaka. Prema tome, proglašenjem ništavosti braka prestaje pravo bračnih drugova na nasljeđivanje na temelju zakona i to vrijedi od početka. Poništavaju se i sve pravne transakcije između bračnih drugova i trećih osoba koje su oni sklopili kao bračni par za potrebe svojega zajedničkog života kao suprug i supruga ili u svrhe upravljanja imovinom drugog bračnog druga, što ovisi o dobroj vjeri trećih osoba koje su poslovale s bračnim parom. Ako u trenutku sklapanja braka bračni drugovi, ili jedan od njih, nisu bili svjesni ništavosti, ništavost se primjenjuje u odnosu na tog bračnog druga samo u budućnosti; bračni drug koji u trenutku sklapanja braka nije bio svjestan ništavosti ima pravo na uzdržavanje od drugog bračnog druga ako je drugi bračni drug od početka bio svjestan ništavosti i od nasljednika drugog bračnog druga u slučaju njegove smrti prije poništaja braka, pri čemu se po analogiji primjenjuju ista pravila koja se primjenjuju na razvod. Isto pravo na uzdržavanje ima i bračni drug koji je na brak prisiljen prijetnjama, protivno zakonu ili prihvaćenom moralu te ako je brak poništen ili prestane smrću drugog bračnog druga (članak 1383. Građanskog zakona).

10 Postoje li načini alternativnog izvansudskog rješavanja pitanja povezanih s razvodom bez obraćanja sudu?

Ne.

11 Gdje trebam podnijeti zahtjev (molbu) za razvod/zakonsku rastavu/poništenje braka? Koje formalnosti treba poštovati i koje dokumente moram priložiti zahtjevu?

Sudac pojedinac u prvom stupnju (članak 17. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*)) nadležan je razvesti brak u slučaju kada su bračni odnosi poremećeni krivnjom jednog ili obaju bračnih drugova ili ako je jedan bračni drug nestao i pretpostavlja se da je mrtav; poništiti ništav ili poništiv brak; proglasiti da brak ne postoji i za vrijeme trajanja braka odlučivati o odnosima između bračnih drugova koji proizlaze iz braka. Slijedi se sudski postupak propisan za bračne sporove koji je izmijenjen Zakonom 4055/2012.

Za sporazumni razvod isto je nadležan sudac pojedinac u prvom stupnju, ali u tom slučaju provodi se izvanparnični postupak. Nadležan je sud u posljednjem zajedničkom mjestu boravišta bračnih drugova (članak 39. Zakona o parničnom postupku); ili u mjestu u kojem oni imaju uobičajeno boravište, ako jedan od njih tamo još uvijek živi; ili u mjestu uobičajenog boravišta tuženika (članak 22. Zakona) ili, u slučaju zajedničke tužbe, u mjestu uobičajenog boravišta bilo kojeg od bračnih drugova; ili u mjestu uobičajenog boravišta tužitelja, ako je on tamo živio najmanje godinu dana prije podnošenja tužbe, ili najmanje šest mjeseci ako je grčki državljanin ili su oba bračna druga grčki državljanin. Protutužbe rješava isti sud. Postupci u vezi s uzdržavanjem mogu se spojiti s postupkom za razvod, poništaj ili priznavanje nepostojanja braka i o njima odlučuje nadležni sudac pojedinac u prvom stupnju, nakon bračnog spora i podložno ograničenjima postupka. Naposljetku, postupci za utvrđivanje roditeljske odgovornosti i odnosa s djetetom također se mogu spojiti s tužbom i o njima može odlučivati sudac pojedinac u prvom stupnju u skladu s posebnim postupkom utvrđenim u članku 681.B i dalje Zakona.

Tužba se podnosi tajništvu suda. Tajnik određuje datum rasprave i unosi taj datum u primjerke tužbe. Odvjetnik tužitelja nalaže sudskom izvršitelju da dostavi presliku s datumom rasprave i sudski poziv u kojem su navedeni mjesto i vrijeme rasprave koje je odredio sud. Sudski izvršitelj tuženiku dostavlja primjerak tužbe. Sudski izvršitelj mora dostaviti presliku tužbe u roku od 60 dana ako tuženik ima prebivalište ili boravište u Grčkoj te u roku od 90 dana ako tuženik ima prebivalište ili boravište u inozemstvu ili ako nije poznata adresa tuženika. Ako se dostava mora izvršiti u inozemstvu osobi čija je adresa poznata, po analogiji se primjenjuju odredbe o dostavi tužbe za pokretanje postupka propisane u uredbama EU-a, posebno u Uredbi (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima ili u Haškoj konvenciji od 15. studenoga 1965., ako je primjenjivo, ili pravila utvrđena u bilateralnim ili multilateralim ugovorima.

Na osobne imovinske odnose bračnih drugova, na razvod i zakonsku rastavu (članci 14., 15. i 16. Građanskog zakona) primjenjuje se materijalno pravo prema sljedećem redu prvenstva:

pravo države njihova posljednjeg zajedničkog državljanstva u braku, pod uvjetom da jedan od bračnih drugova još uvijek ima to državljanstvo;

pravo države posljednjeg zajedničkog uobičajenog boravišta dok su bili u braku ili

pravo s kojim imaju najsnažnije veze.

Odnosi između roditelja i djeteta (članci 18. i 19. Građanskog zakona) uređeni su pravima navedenima u nastavku prema sljedećem redu prvenstva:

a) pravo države njihova posljednjeg zajedničkog državljanstva;

b) pravo države njihova posljednjeg zajedničkog uobičajenog boravišta ili

c) pravo države državljanstva djeteta; ako dijete ima grčko i strano državljanstvo, primjenjuje se pravo Grčke, a ako dijete ima više od jednog stranog državljanstva, primjenjuje se pravo države s kojom dijete ima najsnažnije veze.

U skladu s načelom *lex fori* primjenjivo postupovno pravo grčko je postupovno pravo, ali pred njime imaju prednost pravo Europske zajednice i drugi međunarodni ugovori u skladu s člankom 28. Ustava. Odvjetnicima koji zastupaju stranke moraju se dati posebne ovlasti postupanja u ime stranke ili oni moraju doći na sud zajedno sa strankom koju zastupaju. Za vrijeme izvođenja dokaza treba predočiti vjenčani list, potvrdu o bračnom statusu ili drugi dokumentarni dokaz. Svjedoci se ispituju i podnesi se dostavljaju tijekom javne rasprave. U slučaju sporazumnog razvoda stranke moraju svoju nakanu o razvodu izraziti izjavom koju su potpisale one ili njihovi ovlašteni odvjetnici i potrebno je priložiti sporazum o skrbništvu nad djecom i odnosu s djecom. Sud

potvrđuje sporazum i proglašava brak razvedenim. Izjave stranaka sud ocjenjuje po vlastitom nahođenju. Sud neće saslušavati stranke pod zakletvom i neće dopustiti svjedočenje djece bračnih drugova, ali svjedoci i stručnjaci moraju iznositi dokaze pod zakletvom. Sud koji odlučuje o razvodu pokušava pomiriti stranke. Odsutnost tuženika ne utječe na presudu u predmetu. U slučaju smrti jedne od stranaka u trenutku dok je žalba još uvijek dopuštena tužba se odbacuje. U slučaju tužbe za poništaj braka, koju može podnijeti i državni odvjetnik, podneske mora dostavljati državni odvjetnik. U slučaju smrti stranke postupak se obustavlja i mogu ga ponovno pokrenuti nasljednici stranke. Ako državni odvjetnik pokrene postupak za poništaj braka ili priznavanje nepostojanja braka, taj je postupak usmjeren protiv obiju stranaka, a u slučaju da jedna od njih umre, usmjeren je protiv nasljednika te stranke.

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Da, pod određenim uvjetima. Pravna pomoć dostupna je ako se dokaže da si stranka ne može priuštiti plaćanje sudskih troškova bez ugrožavanja sredstava potrebnih za uzdržavanje te stranke i njezine obitelji, ako se utvrdi da postupak nije očito neopravdan ili ga se ne savjetuje provoditi. Zahtjev se podnosi sucu koji vodi ili će voditi postupak; u slučaju prvostupanjskog sudskog vijeća, zahtjev se podnosi predsjedniku suda, a za pitanja koja nisu povezana s postupkom zahtjev se podnosi okružnom građanskom sudu (*ειρηνοδίκησιο*) u mjestu boravišta tužitelja (članak 194. i dalje Građanskog postupka).

U tužbi moraju biti sažeti predmet postupka, dokazi koji će se izvoditi na raspravi i dokazi kojima se potvrđuje ispunjenje uvjeta za pravnu pomoć. Treba priložiti niz sljedećih pratećih isprava:

potvrdu koju izdaje (besplatno) gradonačelnik ili predsjednik općinskog vijeća u mjestu prebivališta ili boravišta tužitelja i u kojoj je navedeno tužiteljevo imovinsko i obiteljsko stanje te je li zaposlen;

potvrdu koju izdaje (besplatno) porezni inspektor u mjestu prebivališta ili boravišta tužitelja i u kojoj je navedeno da je tužitelj posljednje tri godine podnio prijavu poreza na dohodak ili prijavu o plaćenim drugim izravnim porezima te da je pregledana prijava prihvaćena.

Sud koji odlučuje o tužbi može besplatno pozvati tuženika. Nazočnost odvjetnika nije nužna. Ako sud utvrdi da je vjerojatno da su prethodno navedeni uvjeti ispunjeni, odobrava pravnu pomoć. To se obavlja za svaku tužbu zasebno. Primjenjuje se na tužbu na svim žalbenim razinama i time je obuhvaćeno izvršenje pravomoćne presude. Stranka čije je pravo na pravnu pomoć priznato na ovaj način privremeno je oslobođena od obveza plaćanja sudskih troškova i općenito troškova postupka, uključujući troškove izvršitelja i javnih bilježnika, svjedoka i vještaka, odvjetnika i drugih zastupnika te od obveze osiguranja jamstva za te troškove. Privremeno oslobođenje može se dodijeliti i samo za dio troškova.

Pravna pomoć ne utječe na obvezu plaćanja troškova dodijeljenih suprotnoj stranci. Ako to zatraži tužitelj, sud može, u odluci o pravnoj pomoći ili nakon toga, odrediti odvjetnika, javnog bilježnika ili izvršitelja koji će pomagati osobi kojoj je odobrena pomoć. Oni moraju prihvatiti imenovanje i sama odluka služi im kao odobrenje za djelovanje.

Prednost pravne pomoći prestaje postojati nakon smrti osobe koja je ostvarila pravo na nju, ali radnje koje se ne mogu odgoditi mogu se izvršiti nakon toga u skladu s prethodno danim uputama. Nadalje, sud može povući ili ograničiti pravnu pomoć po vlastitom nahođenju ili na prijedlog državnog odvjetnika ako se pokaže da uvjeti za odobrenje nikada nisu ispunjeni ili se više ne primjenjuju ili su promijenjeni. Na plaćanje troškova primjenjuju se članci od 190. do 193. Zakona o parničnom postupku.

Prema tome, ako su u presudi troškovi dodijeljeni protivniku osobe koja prima pravnu pomoć, biljezi, troškovi izvršnog primjerka i ostale pristojbe naplaćuju se u skladu sa zakonom o naplati javnih prihoda, a troškovi koji se duguju osobi koja prima pomoć, njezinim odvjetnicima ili drugim zakonskim zastupnicima ili sudskim službenicima dodjeljuju se predmetnim osobama i naplaćuju se u skladu s ovršnim postupkom. Na isti način troškovi dosuđeni protiv osobe koja prima pomoć naplaćuju se čim prestanu postojati uvjeti za pružanje pravne pomoći i to je potvrđeno. Ako su stranke pravnu pomoć osigurale lažnim izjavama ili davanjem lažnih informacija, sudac koji odluči uskratiti pravnu pomoć određuje financijsku kaznu u iznosu od 100 do 200 EUR, koja se plaća u korist Fonda za osiguranje pravnih stručnjaka; time ne prestaje obveza plaćanja iznosa od kojih je stranka bila oslobođena niti je onemogućen kazneni progon.

13 Je li moguće uložiti žalbu na odluku povezanu s razvodom/zakonskom rastavom/poništenjem braka?

Da. Stranka koja nije bila uspješna u postupku može nadležnom žalbenom sudu podnijeti žalbu (*Εφετείο*) protiv presude o razvodu ili poništaju ništavog braka ili poništivog braka u roku od 30 dana od datuma uručenja presude ako ima boravište ili prebivalište u Grčkoj; ili u roku od 60 dana ako ima boravište ili prebivalište u inozemstvu ili ako njezino boravište nije poznato; a ako presuda nije dostavljena, u roku od tri godine od proglašenja. Ako je stranka koja ima pravo žalbe umrla, rok za žalbu počinje teći od datuma kada je presuda dostavljena njegovim zakonskim nasljednicima ili oporučnim nasljednicima.

14 Što treba učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala odluka o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici?

U Uredbi Vijeća (EZ) br. 2201/2003 o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, koja je trenutačno na snazi, propisano je načelo da se odluke donesene u jednoj državi članici EU-a priznaju u drugim državama članicama bez potrebe bilo kakvog posebnog postupka. Osoba koja želi ostvariti priznavanje odluke o razvodu, rastavi ili poništaju braka u Grčkoj treba podnijeti zahtjev sucu pojedincu u prvom stupnju u mjestu uobičajenog boravišta osobe protiv koje će se izvršavati presuda ili u mjestu izvršenja presude.

Određuje se datum rasprave te se drugoj stranci dostavljaju primjerak tužbe i isprava u kojoj je naveden datum i poziv na raspravu. Sud ne smije preispitivati nadležnost suda koji je donio presudu. On razmatra je li priznavanje odluke protivno javnom poretku; je li, ako je donesena u odsustvu stranke, isprava kojom je pokrenut postupak dostavljena protivnoj stranci na vrijeme da bi mogla pripremiti obranu, ili, ako to nije moguće, je li tuženik nedvosmisleno prihvatio sudsku odluku; te je li presuda u skladu s prethodnom presudom donesenom u postupku između istih stranaka u državi članici u kojoj se traži priznavanje ili u drugoj državi članici ili državi nečlanici ako presuda ispunjuje uvjete koji su nužni za njezino priznavanje u državi članici u kojoj se traži priznavanje. Ako sud smatra da su svi uvjeti zadovoljeni, priznaje presudu.

15 Kojem se sudu moram obratiti kako bih se usprotivio priznavanju odluke o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici? Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima?

Nadležni sud za osporavanje odluke o priznavanju presude donesene u drugoj državi članici EU-a jest žalbeni sud koji rješava žalbe protiv odluka nadležnog nižeg suda. Rok za žalbe je mjesec dana od datuma dostave odluke, osim ako stranka protiv koje se traži priznavanje ima uobičajeno boravište u državi članici koja nije ona država u kojoj je izdana potvrda o izvršivosti te u tom slučaju rok žalbe iznosi dva mjeseca od datuma dostave odluke. Taj se rok ne može produljiti zbog udaljenosti. Ako stranka protiv koje se traži priznavanje ne dođe na sud, sud mora odgoditi postupak kao bi mogao utvrditi je li predmetna stranka pozvana na vrijeme ili jesu li poduzeti svi izvedivi koraci u tu svrhu. Osnovanost odluke žalbenog suda može se osporavati pred Vrhovnim sudom (*Αρειος Πάγος*).

16 Koje zakonodavstvo u vezi s razvodom sud primjenjuje u postupcima između supružnika koji ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

Na razvod se redom primjenjuje sljedeće materijalno pravo:

pravo u državi posljednjeg zajedničkog državljanstva stranaka, ako jedna od njih još uvijek ima to državljanstvo;

pravo države posljednjeg zajedničkog uobičajenog boravišta stranaka dok su bile u braku ili

pravo s kojim imaju najsnažnije veze.

U skladu s načelom *lex fori* primjenjivo postupovno pravo grčko je postupovno pravo, ali pred njime ima prednost pravo Europske zajednice u skladu s člankom 28. grčkog Ustava.

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.